

3) Mikäli näihin kysymyksiin vastataan kieltävästi ja/tai kun otetaan huomioon oikeusvarmuuden periaate,

voidaanko ottaa tutkittavaksi sellainen verovelvollisen, joka on velvollinen maksamaan arvonlisäveron ja siihen liittyvät kulut, esittämä vaade, joka kohdistuu luonnollisiin henkilöihin, joiden ei ole todettu olevan verovelvollisen asemassa ja jotka ovat sopimuspuolia oikeuskelpoisuutta vailla olevasta yhteenliittymästä tehdyssä sopimuksessa, joka on tehty verovelvollisen kanssa, joka on velvollinen suorittamaan myynteihin sisältyvän veron, joka hänen olisi pitänyt suorittaa, kun otetaan huomioon, että yhteenliittymäsopimusta ei rekisteröity veroviranomaisissa ennen toiminnan aloittamista, ja joka koskee oikeutta saada sellainen osuus verosta, joka on määritetty yhteenliittymäsopimuksessa osakkaille tehtävän voitonjaon osalta, kun kyse on verovelvollisen velvollisuudesta maksaa arvonlisävero ja siihen liittyvät kulut?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken (Saksa) on esittänyt
24.8.2021 – MS v. Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH**

(Asia C-522/21)

(2021/C 513/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken

Pääasian asianosaiset

Valittaja: MS

Vastapuoli: Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdassa säädetyn maataloutta koskevan vapautuksen soveltamista koskevista säännöistä 24.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1768/95 (¹) 18 artiklan 2 kohta, siltä osin kuin siinä säädetyn edellytyksin voidaan vaatia nelinkertaisen lupamaksun suuruista vähimmäisvahingonkorvausta, yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27.7.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 (²) (perusasetus (EY) N:o 2100/94) ja erityisesti sen 94 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukainen?

(¹) EYVL 1995, L 173, s. 14.

(²) EYVL 1994, L 227, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel București (Romania) on esittänyt 24.8.2021 – IG v.
Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov**

(Asia C-524/21)

(2021/C 513/26)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: IG

Vastapuoli: Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko direktiivin 2008/94⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 1 kohdan säännökset itsenäisen käsitteen ”maksukyvyttö” osalta esteenä direktiivin täytäntöön panemiseksi annetulle kansalliselle lainsäädännölle – eli palkkaturvarahaston perustamisesta ja käyttämisestä annetun lain nro 200/2006 (Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale) 15 §:n 1 ja 2 momentille, kun ne luetaan yhdessä lain nro 200/2006 täytäntöönpanosääntöjen (Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006) 7 §:n kanssa – sellaisena kuin Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (ylin tuomioistuin – oikeuskysymysten ratkaisemiseen toimivaltainen osasto) on tulkinnut sitä ratkaisussa nro 16/2018, jonka mukaan kolmen kuukauden aika, jolta palkkaturvarahasto voi turvata ja maksaa palkkasaatavat maksukyvyttömältä työnantajalta, liittyy yksinomaan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäivään?
- 2) Ovatko direktiivin 2008/94 3 artiklan [toisen kohdan] ja 4 artiklan 2 kohdan säännökset esteenä palkkaturvarahaston perustamisesta ja käyttämisestä annetun lain nro 200/2006 15 §:n 1 ja 2 momentille, sellaisina kuin Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept on tulkinnut niitä ratkaisussa nro 16/2018, jonka mukaan kolmen kuukauden enimmäisaika, jolta palkkaturvarahasto voi turvata ja maksaa palkkasaatavat maksukyvyttömältä työnantajalta, sijoittuu viiteajanjaksoon, joka muodostuu maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista välittömästi edeltäneistä kolmesta kuukaudesta ja maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista välittömästi seuranneista kolmesta kuukaudesta?
- 3) Onko kansallinen hallintokäytäntö, jolla Curtea de Conturin (tilintarkastustuomioistuin) päätöksen perusteella ja ilman, että olisi olemassa erityistä kansallista lainsäädäntöä, jossa asetetaan työntekijälle palauttamisvelvollisuus, työntekijältä peritään takaisin määrät, jotka väitetään maksetun ajanjaksoilta, jotka eivät sisälly laissa säädettyihin rajoihin, tai joita on vaadittu lakisääteisen vanhentumisajan jälkeen, direktiivin 2008/94 sosiaalisen päämäärän ja direktiivin 12 artiklan a alakohdan säännösten mukainen?
- 4) Kun tulkitaan direktiivin 2008/94 12 artiklan a alakohdassa käytettyä väärinkäytöksen käsitettä, onko objektiivisesti riittävän perusteltua, että työntekijältä peritään takaisin rahaston pesänhoitajan välityksellä maksamia palkkasaatavia siinä ilmoitetussa tarkoituksessa, että noudatetaan yleistä vanhentumisaikaa?
- 5) Ovatko tulkinta ja kansallinen hallintokäytäntö, joiden mukaan palkkasaatavat, joiden palauttamista työntekijöiltä vaaditaan, rinnastetaan verosaatavaan, jolle kertyy korkoa ja viivästyskorkoa, yhteensopivia direktiivin säännösten ja tarkoituksen kanssa?

⁽¹⁾ Työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/94/EY (EUVL 2008, L 283, s. 36).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel București (Romania) on esittänyt 24.8.2021 – Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București v. IM

(Asia C-525/21)

(2021/C 513/27)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București

Vastapuoli: IM